

Grygar: Výstřelky válečné pandemie: rasismus a teror jako ctnosti

[pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/grygar-vystrelky-valectne-pandemie-rasismus-a-teror-jako-ctnosti](https://prvnizpravy.cz/zpravy/politika/grygar-vystrelky-valectne-pandemie-rasismus-a-teror-jako-ctnosti)

V Komentáři pro Prvnizpravy.cz se Mojmír Grygar zamýšlí nad pokusy psychologů prozkoumat extrémní možnosti lidské představitosti.

Mojmír Grygar

24. srpna 2022 - 04:20

Účastníky těchto výzkumů vyzývají, aby zahodili běžné formy jednání a představili se jako lidé zcela jiného myšlení a jednání. Jedna frekventantka přišla nahá, jiný účastník si navlékl ovčí kůži a jiný zase přišel na chůdách potetovaný jako divoch. Vedoucí experimentu nebyli těmito kreacemi spokojeni, zejména nahotu považovali za něco banálního.

Dnešní divák, posluchač a čtenář zpráv je vystaven podobným pokusům; mnozí si přitom již zvykli na to, že nahota nahrazuje oblečení, že se dravec vydává za ovečku a balancování na chůdách nebo po provaze máme vnímat jako běžnou chůzi. Občanovi sledujícímu denní zprávy se k věření předkládají tvrzení, odporující ne snad nějakým složitým zákonitostem, ale prostému úsudku. Kolikrát jen denně slyšíme a čteme o tom, že vpád ruských vojsk nebyl ničím vyprovokován. Stává se to jakousi magickou formulí,

stálým přídavným jménem (epitheton constans), bezpečnostní známkou ochraňující pisatele před tříletým vězením za šíření lživých zpráv.

Ve vesnici Buča po odchodu ruských vojáků trvalo ukrajinským speciálním oddílům, které „čistí“ navrácená území, pět dní, než vydaly zprávu o krutém, „ničím nevyprovokovaném“ násilí ruských barbarů. Čekali jsme, že po důkladném vyšetření tohoto krveprolití, které bude kryto nezávislými pozorovateli z OSN, vydají úřady podrobnou zprávu o tom, co stalo a že hromady mrtvol v igelitu ztratí anonymitu a stanou se lidmi s jmény, místem bydliště, datem a způsobem smrti.

K ničemu takovému, pokud vím, nedošlo, ale už několikrát je volán za svědka papež František. Sotva se po namáhavé cestě na vozíčku vrátil z Kanady, kde odprošoval indiánské děti převychovávané, tj. likvidované v církevních ústavech v době kolonizace, a již ho zvou do Buče, která se má stát jakýmsi poutním místě nepřátel Rusů všeho druhu. (Trosky autobusu z Buče vystavují v Berlíně na Kurfürtentamu, zřejmě je budeme vidět i v Praze u sochy sv. Václava.) František již na počátku války prohlásil, že výzva ke zbrojení je šílenství, ale to nikdo z jeho vyzyvatelů nebere vážně – jsi představitelem nejmocnější církevní organizace světa, tak ukaž, jak posloužíš vlekoucí se válce tím, že se přidáš na stranu ukrajinských nacionalistů! Dokaž, že souhlasíš s dodávkami zbraní z mnoha členských států NATO, že silou své výjimečné funkce podpoříš boj Ukrajinců proti ruským útočníkům! Nepřipomíná tato válečná hysterie dunění výstřelů a bomb, schovávající se za kouřovou clonu modliteb a pláče?

Prezident Zelenskyj, dříve komik, hrdý na svou novou imidž vojáka v zeleném tričku a se stále výraznějšími grimasami a vousisky, v posledních relacích dospěl k prokletí celého ruského národa; podle něho všichni Rusové do jednoho nesou vinu za válku. Pojem kolektivní viny se sice za druhé světové války mlčky uplatňoval plošným bombardováním měst (začal s tím Hitler, ale britští a později i američtí letci se tím příkladem inspirovali), po válce však spojenci od tohoto principu ustoupili, protože by velmi znesnadnil obnovu, tj. co nejhladší rehabilitaci občanů poraženého Německa. (Bylo jich zapotřebí při přípravě nové války.)

Zelenského paušální vyřazování ruského národa z civilizovaného světa se jak vejce vejci podobá antisemitismu, který Hitler dovedl rozvinout do nepředstavitelných důsledků. Ukrajinský prezident těmito slovy dokazuje, že Putin má pravdu, když prohlašuje, že duch nacismu nalézá u ukrajinských nacionalistů živnou půdu. K tomuto rasistickému proklínání Rusů se dnes hlásí kde kdo; jednou to bude pozoruhodný seznam lidí, kteří se zpronevěřují nejen základním požadavkům lidských práv, ale také neopomenutelným slovům Ježíšova evangelia. Do této kategorie lidí, kterou pohotově zahájil Karel Steigerwald, se v těchto dnech zařadila ministryně Černochová výrokem, hodným tesání do žuly – ona nelituje mladou dceru ruského nacionalisty Dulgina, která zahynula při atentátu nastraženém proti jejímu otce; podobná antickým Furiím, bohyním zlosti, vítá smrt každého Rusa podporujícího válku na Ukrajině. Obecně sice může smrt mladé dívky politovat, ale tady nejde o ten nebo onen nahodilý případ, ale – pozor! – o příslušníky národa vyloučeného z normální společnosti. Smrt každého je předem zdůvodněna a omluvena. Ministryně s oblibou trávící čas na

střelnicích se tím zařadila do šiku ukrajinských nacionalistů, kteří podle Stěpana Bandery považují teroristický akt za legitimní projev národního uvědomění.

Petr Štěpánek: O životech našich občanů spolurozhoduje fanatička

Do podobné kategorie neuvěřitelných výroků, které nám naši politici na extrémní pravici a v závěsu i závislá média denně předkládají k věření, patří výzva profesora Fukuyamy, proslaveného tím, že liberalismus amerického stříhu prohlásil za konečnou metu pouti lidstva za štěstím. Později sice přiznal, že trochu přestřelil, ale dnes je zase na koni: vítá Ukrajince jako budoucí vítěze nad prohnilým Ruskem a vyzývá statečné Tchaj-wance, aby následovali jejich příkladu. Domníval jsem se, že je to výrok starého muže, jemuž přeskočilo, ale mýlil jsem se.

Následovaly provokativní návštěvy významných amerických politiků na ostrově, který s nostalgií vzpomíná na časy, kdy mezi lety 1949 a 1971 jeho představitelé v OSN seděli v křesle určeného celé Číně. Domníval jsem se, že tyto návštěvy jsou určeny především k domácímu zviditelnění “odvážných“ politiků, ale začínám o tom pochybovat, když sleduji, jak se v Americe množí válečné výkřiky – my, obránci lidských práv, nedovolíme, aby ostrov okupovala kontinentální Čína, půjdeme jí na pomoc a v nevyhnutelné válce společně zvítězíme! Nad těmito siláckými gesty, hodnými westernových hrdinů, zůstává rozum stát. Jak brát vážně, čteme-li „výsledek simulace, provedené Centrem pro strategické a mezinárodní studie“ (CSIS), podle které **„by se sice Američanům v případě války o Tchaj – wan mohlo podařit Čínou**

zvítězit či dosáhnout patu, přišli by však o stovky letadel a desítky lodí, nemluvě o statisících obětí...“ Zpráva končí tím, že by to mělo „potenciální (tj. možné, ne nevyhnutelné) dopady na schopnost USA projektovat svou moc v cizině“, a země jako Rusko či Írán „by povzbudilo využít americké slabosti“.

Myslím, že by slovní členové CSIS měli být propuštěni za takový vykastrovaný výsledek simulace příští války na druhé straně polokoule. Jak je možné, že si ji představují jen jako vedlejší asijský melouch (něco jako ukrajinskou hybridní válku), že nepřipouštějí, že pro Čínu je to casus belli první třídy, protože ve hře je sama jejich státnost, kterou každá mocnost brání všemi prostředky. Všimněme si také, že američtí stratégové na prvním místě uvádějí ztráty letadel a lodí a že statisícové ztráty lidí uvádějí relativizujícím úslovím „nehledě na“. Další komentář není nutný, jen se ptám, zda vojenští odborníci nezapřáhli do své zprávy umělou inteligenci. Na výsledku simulace je to patrné. Nevyklučuji však, že její autoři již jednají podle IA a neuznávají žádné citové a morální ohledy. Ptám se, zda si umělý mozek může naprogramovat sebezničení? Zdá se, že přirozené mozky amerických stratégů v CSIS něčeho takového vůbec nejsou schopni.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)